

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 167/2010-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť B. R., T., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/1994 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. R. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. apríla 2010 doručená sťažnosť B. R. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej okrem iného namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/1994.

2. Z obsahu sťažnosti a priložených príloh vyplýva, že sťažovateľ si od 17. mája 1994 na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/94 uplatňuje zaplatenie svojej pohľadávky v celkovej sume 2 901 644 Sk z titulu vykonania stavebných prác na nehnuteľnosti – „10 terasových rodinných domoch..., k. ú. T.“. Podľa vyjadrenia sťažovateľa, aj napriek tomu, že spory o plnenie zo zmlúv o dielo patria k bežnej agende všeobecných súdov, nie je možné ani po uplynutí 17 rokov ukončiť tento súdny spor. Sťažovateľ výslovne uvádza, že: „Už 19 rokov som na dôchodku z toho sa 17 !! rokov musím domáhať svojho práva konať pred súdom, ktorý mal byť nezávislý a nestranný čl. 46 ods. 1 a ods. 3 Ústavy... Nekonáním súdu pretrváva u mňa stav právnej neistoty, čo vzhľadom na môj vek a osobné pomery pociťujem nečinnosť súdu ako psychickú ujmu, vytvárajúcu stresové situácie a zdravotné problém.“

3. Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom prikázal okresnému súdu „vo veci konať bez ďalších zbytočných prietáhov“ a sťažovateľovi „priznať primerané finančné zadosťučinenie... v sume 45.475,67 Eu, ktorú sumu je povinný Okresný súd... vyplatiť žalobcovi do dvoch mesiacoch od právoplatnosti rozhodnutia, spolu s priznaním náhrady súdnych trov...“.

4. Okrem namietaných prietáhov (pozri bod 2 a 3) sťažovateľ v podanej sťažnosti (rozsiahlym spôsobom na 16 stranách) polemizoval/nesúhlasil s odôvodnením uznesení ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 16/2010 z 22. januára 2010 a sp. zn. I. ÚS 176/06 zo 14. septembra 2006 a v spojitosti so závermi v nich uvedenými (podľa názoru sťažovateľa nesprávnymi, pozn.) uviedol, že „preto podávam znova ústavnú sťažnosť vo veci porušenia základného práva v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v konaní vedenom na okresnom súde v Trenčíne sp. zn. 6 c 1449/1994 za obdobie pred vydaním nálezu zo 14. septembra 2006 ako aj po 27. októbri 2006“.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené. Ak ústavný súd zistí, že sťažnosť sa týka toho istého sťažovateľa a tej istej veci (v danom prípade toho istého súdu a toho istého konania pred ním), sťažnosť odmietne ako neprípustnú už po jej predbežnom prerokovaní.

8. Ústavný súd zo spisu sp. zn. IV. ÚS 16/2010 zistil, že vo veci, v ktorej rozhoduje v tomto konaní, už bolo rozhodnuté tak, že sťažnosť bola uznesením z 22. januára 2010 odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť. V tejto sťažnosti namietal sťažovateľ porušenie toho istého základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v tom istom konaní (sp. zn. 6 C 1449/94 okresného súdu) a skutkovým dôvodom boli zbytočné prieskumy. Posudzovaným časovým úsekom bolo obdobie po 27. októbri 2006. Ústavný súd sa konaním na okresnom súde vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/94, plynulosťou postupu súdu, zložitou vecou a správaním účastníkov konania v časovom úseku od 17. mája 1994 do

27. októbra 2006 zaoberal tiež v náleze sp. zn. I. ÚS 176/06 zo 14. septembra 2006, v ktorom vyslovil porušenie sťažovateľových práv.

9. Od rozhodnutia ústavného súdu vo veci sp. zn. IV. ÚS 16/2010 (22. januára 2010) do doručenia sťažnosti v tomto konaní (12. apríla 2010), teda po viac ako 2 mesiacoch, nedošlo k žiadnym takým skutkovým alebo právnym zmenám, ktoré by opodstatňovali záver o tom, že nejde o tú istú vec v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. K uvedenému ústavný súd už iba dodáva, že dopytom na okresnom súde zistil, že ostatné pojednávanie, ktoré bolo v predmetnej veci nariadené na 25. november 2009, bolo na žiadosť sťažovateľa zrušené z dôvodu jeho návrhu na pripustenie ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu. Následne 2. februára 2010 okresný súd vydal uznesenie o pripustení ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu (celkový počet odporcov sa zvýšil na 17) a 7. apríla 2010 okresný súd vydal uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku sťažovateľovi. Spis je na lehote do 5. mája 2010.

10. Odmietnutie sťažnosti nevyklučuje, aby sa sťažovateľ opätovne uchádzal o ochranu svojich ústavou garantovaných práv v konaní pred ústavným súdom v prípade, ak by bol okresný súd v ďalšom období bez ospravedlniteľného dôvodu v napadnutom konaní nečinný, alebo by bola jeho ďalšia činnosť neefektívna.

11. Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť odmietol ako neprípustnú. V dôsledku odmietnutia sťažnosti sa ústavný súd už nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2010

